

РЕШЕНИЕ

№ 38159

гр. София, 18.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Ана Методиева

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8882** по описа за **2025** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на АГЕНЦИЯ ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА /АПИ/ срещу Решение от 10.07.2025г. постановено по нахд №6241/2025г. от СРС, НО – 22-ри състав, с което е отменен електронен фиш №[ЕГН] на АПИ, с който на „Кей Джи рентакар“ ЕООД е наложена имуществена санкция от 2500лв. за нарушение на чл.102, ал.2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

По изложените от касатора съображения в касационната жалба се моли –да се уважи същата. Твърди се, че решението е постановено при съществени процесуални нарушения, както и при неправилно приложение на материалния закон. Оспорва се извода, че съгласно чл.189ж от ЗДвП не е предвидена възможност за ангажиране на административно-наказателната отговорност по чл.179б, ал.3 от ЗДвП с издаването на ЕФ. Не се оспорва, че има препращане само за нарушенията по чл.179, ал.3 от ЗДвП, но изводът за приложението се извежда от препращането и към чл.167а, ал.3 от ЗДвП. Прави се позоваване на съдебна практика от различни съдилища. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание касаторът поддържа жалбата си чрез юрк.Г.. Възразява по отношение на адвокатското възнаграждение, доколкото делото не представлява факитческа и правна сложност. Ответникът –чрез писмено становище -оспорва жалбата като неоснователна. Претендира

разноски по списък от 600лв. за адвокатско възнаграждение.

Представителят на прокуратурата изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, Административен съд София – град, XIX касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществото на касационната жалба:

СРС е приел от фактическа страна, че на 21.03.2022г. в 12.07ч. е установено нарушение № DABCASE6CDA177D7E053031F160A1796 с ППС – специален автомобил „МАН ТГА 01“, рег. [рег.номер на МПС], с технически допустима маса 26000, брой оси – 3, в състав с ремарке с общ брой оси - 5, с обща технически допустима маса на състава 44000, екологична категория ЕВРО 4, движещо се в [община] по път А-6 км 50+427 с посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за това ППС частично не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗП, установено с устройство № 10181, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси /ЕССПП/, ситуирано на път А-6 км 50+427, като има тол декларация за преминаването, но платената категория е по-малка от измерената, представляващо нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП, за което е наложено наказание на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. 179, ал.3б от ЗДвП.

Относно изложената фактическа обстановка страните не са имали спор, като е спорно може ли за посоченото деяние да се издаде ЕФ или трябва да се следва процедурата с АУАН и НП.

В тази връзка СРС е формирал извода, че към датата на извършване на нарушението – 21.03.2022г. - законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, поради което ЕФ е незаконосъобразен и съответно е отменен. Не е споделил становището на АПИ за извеждане на отговорността по пътя на препращането и тълкуването. Изрично е подчертано, че разпоредбата на чл.46, ал. 3 от ЗНА забранява да се обосновава наказателна, административна или дисциплинарна отговорност чрез тълкуване на нормите в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Р.България, както и при непълна норма, за неуредените от него случаи да се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта.

КАСАЦИОННИЯТ СЪСТАВ споделя изложените изводи като към тях следва да се допълни, че нарушението е извършено на 21.03.2022г. като до промяната на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП с ДВ бр.13/24г. в сила от 13.02.2024г. не се допуска за нарушение на чл.179 ал.3б от ЗДвП да се издават ЕФ. Това следва от самата разпоредба, което е наложило и изменението ѝ в съответния смисъл впоследствие. Съответно липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл.179, ал.3б ЗДвП изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения.

Практиката на АССГ е константна в тази насока /за разлика от практиката в страна, която е противоречива и на чиито решения в обратен смисъл се позовава касаторът/, че липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл.179, ал. 3б от ЗДвП изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни

нарушения. В горния смисъл Решение №8624 от 14.06.2024г. по дело кнахд №3563/2024г., Решение № 5561 от 17.05.2024г., постановено по кнахд № 2845/ 2024г.; Решение № 5147 от 15.05.2024г., постановено по кнахд № 2789/ 2024г.; Решение № 3055 от 09.05.2024г., постановено по кнахд № 1763/ 2024г. и др.. Също и решения по кнахд №1533/25г., 206/24г., 2570/24, 11360/24г. конкретно на състава.

Следва да се има предвид с оглед фиксирания размер на санкцията, че се касае за непропорционалност на последната –също основателна за отмяна, което становище е застъпено в решение от 21.11.2024г. на СЕС по дело С-61/2023г., видно от което чл.9а от Регламент за изпълнение 2020/204 от 28.11.2029г., визиращ наказанията да бъдат ефективни, съразмерни и възпиращи –не допуска като съразмерна санкция, която да бъде във фиксиран размер.

Следователно касационната жалба е неоснователна и решението на СРС като правилно следва да се остави в сила вкл. и в частта за разносните с оглед изхода от спора.

С оглед разносните пред настоящата инстанция –същите следва да се присъдят в направения размер от 600лв., който не е прекомерен. Същият е претендиран и присъден и пред СРС. Прекомерността му не е свързана единствено с неналичието на фактическа и правна сложност.

С ОГЛЕД ИЗЛОЖЕНОТО на основание чл.221, ал.2 АПК във връзка с чл.63в, Административен съд София-град,ХІХ-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 10.07.2025г. постановено по нахд №6241/2025г. от СРС, НО – 22-ри състав.

ОСЪЖДА АПИ да заплати на „Кей Джи рентакар“ ЕООД ЕИК 203 137480 разноси по делото в размер на 600лв..

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: